

De Watermeule

Refrein:

Iech wèl met diech weer naor die watermeule goon,
't plekske boe iech diech d'n ierste kier zaog stoon.
Boe veer es kinder vreuger altied ginge speule,
Ónder de wieke vaan de sjoen aw watermeule.

Iech wèl met diech weer naor die watermeule goon,
't plekske boe iech diech d'n ierste kier zaog stoon.
In mien gedachte bin iech daor nog hiel dèks trök,
Veer voonte same daor väälf leefde en gelök.

Koeplèt:

Die jaore, die zien noe al hiel lang veurbeij,
meh 'ch moot nog dèks d'raon dingke.
Veer goon door 't leve es maan en es vrouw,
En bleif diech leefde sjinke.

En ederen daag, daan zègk iech weer opnuij,
boe is deen tied naor tow.
Daorum wèl iech 'ns gere trök,
Naor de plaots boe iech voond mien gelök.

